

O store Gud!

1. O sto-re Gud! när jag den verld be-skå-dar, Som du har ska-pat med ditt all-magts-ord,
2. När jag be-trak-tar him-lens hö-ga un-der, Der gyll-ne verlds-skepp plö-ja e-tern blå,
3. När jag hör å-skans röst bland stor-men bru-sa, Ser blix-tens klin-gor sprin-ga fram ur skyn,
4. När ve-stan-vin-dar su-sa öf-ver fäl-ten, När blom-mor dof-ta om-kring käl-lans strand,

Hur der din vis-het le-der lif-vets trä-dar, Och al-la vä-sen mät-tas vid ditt bord—
Och sol och må-ne mä-ta ti-dens stun-der Och vex-la om, som tven-ne kloc-kor gå—
När reg-nets kal-la, fris-ka vin-dar su-sa, Och löf-tets bå-ge glän-ser för min syn—
När tra-star dril-la i de grö-na täl-ten, Ur fu-ru-sko-gens ty-sta, dunk-la rand—

Då bri-ster sjä-len ut i lof-sångs-ljud: O sto-re Gud, o sto-re

Gud! Då bri-ster sjä-len ut i lof-sångs-ljud: O sto-re Gud, o sto-re Gud!

rit.

Text: Carl Boberg (1859–1940)

Musik: Svensk folkmelodi, 1889, arr.

Källa: Jubelklängen, 1896 (nr. 222)